

Nr 160.

Av herr **Andersson, Emil**, och herr **Gustavson, John**, *angående tullen på klarmedelssurrogat.*

Vid tillverkning av torkad och saltad fisk har sedan gammalt av fiskens simblåsa tillverkats klarskinn, som användes som klarmedel. Denna tillverkning tränges emellertid alltmer tillbaka av en överhandtagande import av utländskt surrogat och detta till den grad att under år 1938 praktiskt taget *ingen* försäljning av svenskt klarmedel kunnat äga rum.

Beredningen av klarmedel har i Bohuslän spelat en långt större roll, än man kanske är böjd att tro. Innan importen av surrogat började, har sålunda tillverkningen beräknats till ungefär 15 ton årligen med ett försäljningsvärde av omkring 60,000 kronor. Härav utgick den allra största delen till arbetslöner. Denna arbetsinkomst är så mycket värdefullare för innevånarna i Bohusläns storsjöfiskelägen som förtjänstmöjligheterna där numera äro starkt begränsade. Det må tilläggas, att dessa arbetsinkomster i första hand tillfalla äldre, mindre arbetsföra personer.

Det är först på senare år som importen av utländska klarmedelssurrogat fått en så oroväckande omfattning, och nu utgör denna ett så allvarligt hot, att den inhemska beredningen av klarmedel löper fara att helt äventyras. Detta går direkt utöver fiskarena på så sätt, att den betalning dessa erlægga till beredarna för beredningen av fisken utgår dels kontant och dels genom att beredarna få utan ersättning tillgodogöra sig simblåsan för klarmedelsberedning. När denna senare omöjliggöres på grund av konkurrensen från det utländska surrogatet, måste fiskarena utgiva högre kontant ersättning till beredarna för fiskberedningen.

Enligt från tullverket inhämtade upplysningar förtullas ifrågavarande surrogat efter statistiskt nummer 616 i tulltaxan, F. lim, klister, gelatin m. m., och belägges sålunda med en tull av 20 öre per kilogram. Härvid är att märka, att varan är ytterst lätt och att därför nämnda tullsats blir alldeles för obetydlig för att lämna den inhemska beredningen av klarskinn erforderligt skydd. Klarmedelssurrogatet är 4 à 5 gånger lättare än naturklarmedlet och säljes f. n. till ett pris av 4:25—4:50 per kg. i parti. Det svenska klarmedlet kan icke utan förlust säljas billigare än 3:50 per kg. Island och Norge exportera klarskinn liknande det svenska, men denna konkurrens är icke så besvärande och det avses här icke några åtgärder mot densamma, utan blott mot surrogaten. En tullhöjning på surrogat kommer sålunda icke att inverka på Sveriges handelspolitiska förhållande till Island och Norge. I ändamål att härutinnan ernå en sådan ändring att fiskarena icke bli lidande erfordras en högst avsevärd

höjning av tullen. Då vi givetvis icke avse att tullen på lim, klister m. m., vilka varuslag dessutom ligga i ett i förhållande till klarmedelssurrogat lågt prisläge — 1:— à 1:25 per kg. — skola höjas, finna vi det riktigast att klarskinnsurrogat utbrytes ur ovannämnda stat. nummer i tulltaxan. Vi anse oss nu icke kunna framlägga något bestämt förslag till tullbeläggning å klarskinnsurrogat, men det vill synas som om en tullsats av lägst tre kronor per kilogram skulle vara erforderlig. Frågan torde emellertid böra närmare utredas. Vi vilja därför föreslå, att riksdagen hos Kungl. Maj:t begärde en sådan utredning.

Med stöd av det anförda få vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utredning angående höjning av tull på klarmedelssurrogat och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må giva anledning.

Stockholm den 23 januari 1939.

Emil Andersson,
Jäger.

John Gustavson.
